Groen licht

Jake schrikt wakker.
'Hoe laat is het?!'
Snel pakt hij zijn bril van het nachtkastje en kijkt op de wekker.
'WAT! Is het al vijf over halfnegen?!'
Hij knippert nog een keer goed met zijn ogen.
'Ah nee! Ik heb me alweer verslapen!'
Hij springt uit bed en rent naar zijn klerenkast.
Waar is zijn uniform?
Een vuil schooluniform ligt op een hoopje naast de deur. Vlug grist hij dat van de vloer en trekt het aan.
'Dan maar de vuile was. Douchen doe ik vanavond wel, mijn kleren stinken toch al.'
Half aangekleed strompelt Jake naar de badkamer om zijn tanden te poetsen. Hij mag absoluut niet weer te laat komen. Die draak van een juf zou hem maar al te graag strafwerk willen geven.
Snel spoelt hij zijn mond en holt terug naar zijn slaapkamer.
Het eerste lesuur begint om negen uur en de schoolshuttle gaat om...
Oké, die heeft hij dus al gemist.
Jake denkt even na. Als hij zijn hoverboard pakt, kan hij de shuttle misschien nog inhalen, maar dan heeft hij wel een beetje hulp nodig.
Hij pakt zijn zakcomputer uit zijn tas en typt vlug een berichtje:

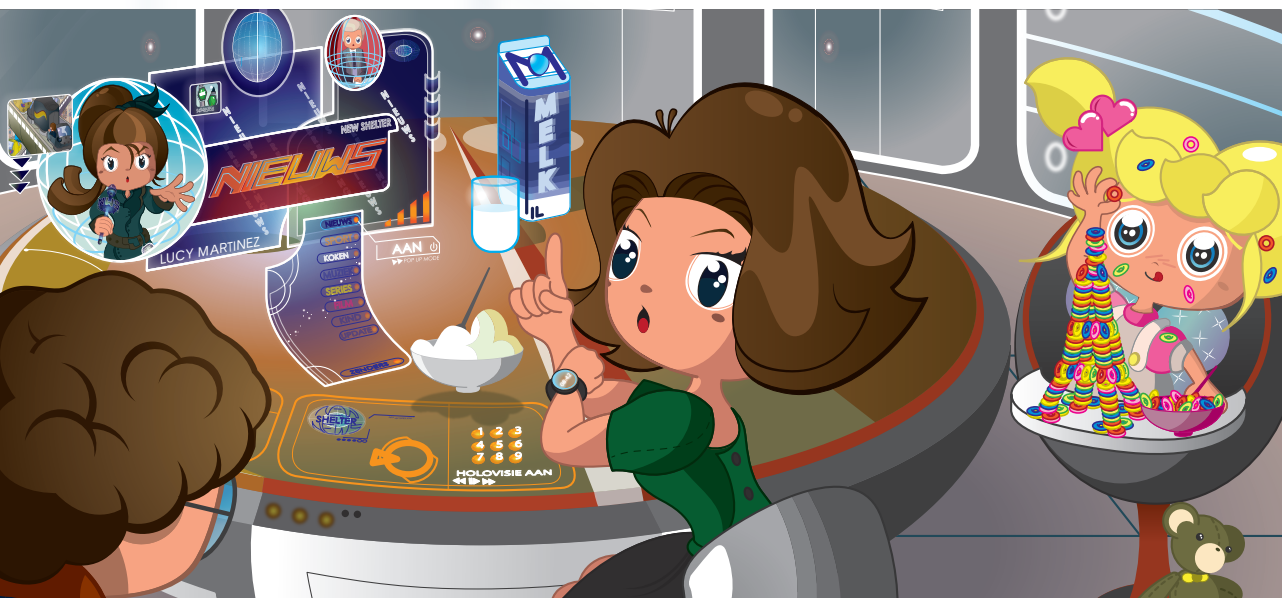
Heb me verslapen, probeer tijd te winnen!

Direct krijgt hij een berichtje terug.

Prutser! Schiet op!

Jake trekt zijn schoenen aan, pakt zijn schooltas en rent de trap af, naar de keuken.
Daar heeft mam zijn ontbijt en lunch klaarstaan. Zijn kleine zusje Shelly heeft al ontbeten. Als altijd heeft ze er een troep van gemaakt. De keukentafel ligt vol kruimels en er zit jam op haar kin.
'Goeiemorgen!' zegt Jake buiten adem.
'Goeiemorgen Jake. Je bent laat!' zegt mam, terwijl ze naar de klok wijst.
'Ja mam, dat weet ik! Waarom heb je me niet wakker gemaakt?'
'Jake, ik heb je duidelijk gezegd dat je oud genoeg bent om zelf je wekker te zetten. Dat komt ervan als je tot laat achter die computer blijft zitten. Het is belangrijk dat je leert om...'
Mam begint de standaardpreek over volwassen worden, maar Jakes gedachten dwalen af. Het zijn precies diezelfde woorden die pap vroeger gebruikte.
Het is nu drie jaar geleden dat hij verdween. Jake weet het nog precies. Hij kwam thuis uit school en mam zat op de bank. Vreemde mensen stonden om haar heen.

Met tranen in haar ogen had ze hem verteld dat pap nergens te vinden was. Spoorloos verdwenen. Jake kon het niet geloven. Nog steeds niet.
Zijn vader was een slimme en sterke man. De sterkste. Als leider van de Geheime Dienst zorgde hij er samen met het Yakanuko-team voor dat de grootste criminelen zonder pardon naar de gevangenis moesten. Maandenlang werd er wereldwijd naar zijn vader gezocht. Maar hij werd niet gevonden.
Pap was zijn beste maatje. Ze begrepen elkaar altijd. Toen de politie de zoektocht stopzette, was Jake zo boos en verdrietig dat hij zich opsloot in zijn kamer. Hij praatte met niemand meer.
Maar toen werd Shelly geboren. Dat veranderde alles. Jake wist meteen dat hij haar voor altijd wilde beschermen. Daarom deed hij zichzelf een belofte: nooit meer zou iemand uit zijn gezin verdwijnen. Daar zou hij persoonlijk voor zorgen.

Jakes gedachten worden verstoord door het geluid van de holovisie. Het journaal is begonnen. De nieuwslezer vertelt:

'Door een mogelijke storing is het verkeersnet van slag. Alle verkeerslichten in New Shelter staan hierdoor op groen. De situatie is dusdanig gevaarlijk dat de overheid moet ingrijpen. Onze verslaggeefster Lucy is ter plaatse.'
'Ik sta hier midden op Central Square, waar het een enorme chaos is. Het verkeer kan geen kant meer op. De verkeerspolitie probeert met man en macht orde te scheppen, maar dat gaat moeizaam.'